

bindelse med, at lejerne får nogle rettigheder, som de ikke har i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil sige, at det eneste, som forekommer krystalkart og enkelt i denne sag, er, at regeringen vil tage nogle penge, som tilhører en boligorganisation, fra organisationen.

Så siger ministeren, at hvis det må erkendes, at der er tale om ekspropriation i grundlovens forstand, skal der ydes fuld erstatning, og det har ministeren jo ret i. Men mit spørgsmål var faktisk: Er det virkelig regeringens agt, når og hvis det viser sig, at det er ekspropriation i grundlovens forstand, at skride til en sådan ekspropriation og dermed pålægge staten den udgift at yde fuld erstatning til boligorganisationen? Så mener jeg, at regeringen er ude i det fuldstændig absurde. Men ministeren antydede faktisk, at man var indstillet på at gå så langt i sin privatiseringsiver, og jeg håber, ministeren kan forklare sig lidt bedre, så det er til at forstå.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor det er svært at forstå. Jeg siger udtrykkeligt: Det indgår overhovedet ikke, at vi skal tage nogen penge. Glem det ord. Vi tager ingen penge.

Grundloven siger, at hvis der er noget, der overhovedet ligner ekspropriation, og det er sådan, at det eksproprierede har en værdi, er det den fulde værdi, der skal erstattes. Men i den værdi, som lejerne kommer til at betale, hvis lejligheden overtages som andelsbolig, eller hvad det måtte være, indgår jo ikke statspenge. Der er ikke noget gaveelement, det giver en lejer, der er glad for sin bolig, ret til at blive boende og måske få lidt større selvverd. Det kan ændre bolig sammensætningen, så det ikke bare er et område for personer med boligsociale problemer, men med mange mere selv bærende kræfter til glæde for både den enkelte familie og alle andre, der bebor området. Der er så meget socialpolitik i det, at jeg egentlig godt forstår, at Enhedslisten har svært ved at forstå det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 203

4) Til finansministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren forklare, hvordan regeringen vil løse problemet med den kommunale anvisningsret og statens tab af skatteindtægter (rente-afdrag) i forbindelse med planerne om tvangs- salg af almene boliger?«

Skriftlig begrundelse

Ministerens planer om at tvinge de almene boligafdelinger til at sælge deres boliger vil betyde, at kommunerne i årene fremover vil miste boliger, som kan anvendes til løsning af boligsociale opgaver. Samtidig har regeringen bebudet, at den vil gøre en særlig indsats for de svageste – f.eks. de hjemløse.

Samtidig vil bortsalg af almene boliger jo blive en dyr historie for det offentlige, fordi de kommende ejere af disse boliger jo vil opnå rentefradrag i forbindelse med deres boliger (og der vil typisk ikke være tale om en besparelse af boligsikring/boligydelse, da det ikke vil være modtagere af individuel boligstøtte, der vil kunne købe en lejlighed).

Keld Albrechtsen (EL):

Det, som vel dybest set er regeringens hensigt med dette forslag, er at give de mennesker, der har en formue, mulighed for at få en stærkere placering på boligmarkedet, fordi de kan købe og eje deres bolig. Så bliver der flere ejerboliger, og så bliver der tilsvarende færre boliger til social boliganvisning og til de mennesker, hvis eneste mulighed for at få en bolig er via en venteliste i en boligforening; de bliver taberne. Det er almindelig asocial borgerlig politik, og derfor er det vel forståeligt, at regeringen kommer med et sådant forslag.

Kl. 13.35

Men det, der er mindre forståeligt, er, at statsministeren i sin åbningstale slog om sig med løfter om, at man ville hjælpe de svageste i samfundet. Jeg håber, ministeren kan løfte sløret for, hvordan de svageste i samfundet skal hjælpes.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Endnu en gang: Vi ønsker at give lejerne, der er glade for at bo, hvor de bor, og ønsker at blive boende, hvor de bor, ret til at have andel i den lejlighed, de har, på andelsbasis eller måske som